

Božićni izveštaj 2008

Dragi prijatelji životinja,

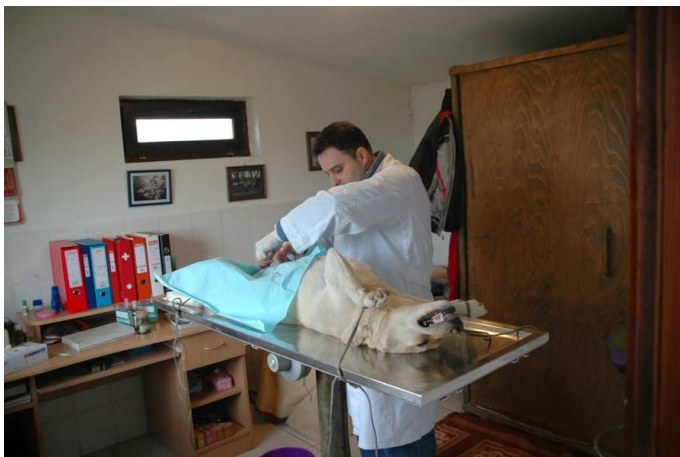
kada pre spavanja svi naši psi još jednom trče u dvorištu, da bi se očistili, često zamišljeno stojim i brižno osluškujem lavež seoskih pasa u mirnim trenucima. Posebno mi je beskrajno žao, zbog njih koji bedno žive na kratkim lancima i koje skoro niko ne poštuje i voli. Oni su usamljeni i tužni i često neuhranjeni i bolesni. A preko zime se mnogo smrzavaju. Kakav život, dok ljudi u svojim toplim kućama odlično žive!

Već smo ogradili veliki broj dvorišta i time smo mnoge pse oslobodili lanaca. Pored toga godinama već delimo kućice za pse kao zaštitu od smrzavanja. Međutim, samo u našem selu Đurđevu ima oko 2000 pasa, neke gazde ni izdaleka nisu voljne, da promenu nešto na bolje.

Kada razmislim o tome koliko mnogo radimo a koliko malom broju srećnika zapravo možemo da pomognemo da dodju do boljeg života, postajem svesna toga da su sterilizacija i informacija naš najvažniji zadatak.

Samo tako možemo hiljade pasa i mačaka da spasimo od bede. Jako je mala šansa da životinja u Srbiji može da vodi po našim shvatanjima život vredan življenja. Zbog toga važi formula :

Srećan je onaj, ko se nije rodio.

Veterinar dok sterilise jednu kuju.

Mnogo mi je drago što smo ove godine mogli da sprečimo mnogo bola tako što smo od januara do kraja oktobra sterilisali ukupno 1524 mačaka i pasa. I zbog toga Vam, dragi prijatelji životinja zahvaljujem od srca na podršci, jer ste nam omogućili da obavimo ovaj bitan zadatak.

Sterilisanje se deli tako što pola sterilisanih životinja odlazi na naš azil i razna prihvatilišta a pola na vlasničke pse i mačke.

Društvo za zaštitu
životinja i prirode
Đurđevo

*gratis Kastration für
Katzen + Hunde*

**Sterilizacija
i kastracija
pasa i mačaka**

Besplatno!

Monika Brukner

Informacije na telefon: 064 158 48 87

Apelom u medijima, u predavanjima, plakatima kod veterinara i raznim flajerima pokušavamo da podstaknemo ljude da sterilišu svoje životinje.

U poređenju sa prethodnim godinama sada sterilišemo značajno više mačaka, i to nas mnogo raduje.

Dok je “problem pasa“ u našoj zemlji na mnogim mestima očigledan, ređe se vide mačke koje pate. One se povlače kada im nije dobro. Mnoge takođe umiru mlade, tako da postoji verovatno značajno manje mačaka lualica nego pasa. Veće populacije postoje pre svega u gradskim dvorištima, gde se hrane, ali ne i sterilišu. Tu se konstantno mnoge mačke truju ili brutalno ubijaju. Počinioci su najčešće iznervirani stanovnici iz komšiluka. Nerazumljivo je to da su ljudi na takvim mestima često iz principa protiv sterilizacije.

Takođe me veoma frustrira neprekidnan priliv novih pasa u naš azil. Naravno da sam zahvalna što se neželjene životinje donose nama, a ne da se – kao ranije – jednostavno napuste. Ali i meni je nekad dosta da konstantno plaćam zbog grešaka drugih ljudi i da moram da rešavam njihove probleme.

Ja sam često užasnuta zbog lošeg stanja, u kojem mnogi psi pristižu kod nas. Samo jedan primer od mnogih je Džek, terijer, koji je oko tri nedelje kod nas:

Kada je došao kod nas, Džek je bio prepun rana.

Džekov vlasnik je lovac i tovi kuniće. Za lov je nabavio Džeka, pravog lovačkog terijera kojeg je on trenirao za lov još od malena.

Jedne nedelje je Džeki, gonjen svojim lovačkim instinktom, ubio 20 kunića svoga vlasnika. Ovaj je bio izvan sebe od besa. Kako nam je njegov sin rekao, on je udario jadnog psa, gušio ga i vukao po podu. Kada je hteo da ubije Džekia, spasio ga je njegov sin i doneo ga kod nas. Džekovo celo telo je bio prepuno rana.

Na sreću se Džek brzo oporavio kod nas i ni malo nije žalio za svojim vlasnikom. Biće teško naći dobro mesto za treniranog lovnog psa...

O ovome Džeki ne mora da brine. On uživa kada se brinemo o njemu, kada ima dovoljno da jede i kada se igra sa ostalim psima u našoj kući i velikom dvorištu.

Evo nekih od Džekovih novih prijatelja:

Jedan od dugogodišnjih radnika ima mnogo obožavalaca.

Daram (levo):
„Šef grupe,,
mladi (desno)
Tibi liže kantu
sa hranom!“

Daram i Lenka:

Iako ne možemo da spasimo sve životinje, **MNOGE** prežive zahvaljujući našoj pomoći.

Srećna sam što više nismo "jednini", koji pomažu, već ima sve više ljudi koji čine dobro životinjama ili su bar dobronamerni. Sve više ljudi vodi računa o držanju životinja i reaguje na mučenje životinja. Tako se susedi, koji greše, sve češće kritikuju ili čak i prijavljuju. Raste svest da ako se životinja „poseduje“ s njom se ne može raditi sve što se hoće.

Nedavno sam saznala za dve tragične sudbine pasa. U oba slučaja neko se založio za jadne životinje, mada – nažalost – bez uspeha.

Jedan ulični pas je preskočio ogradu i ušao na privatni posed. Iza ograde se nalazilo korito sa krečom u koju je pas upao. Oslepeo je. Vlasnik kuće je hteo da otera jadnog psa, međutim njegova ćerka je plakala dok on nije dopustio da zadrži psa. Mi smo hteli da nagradimo ćerku za njenu upornost, hrabrost i

ljubav prema životinjama i da joj 4. oktobra, na svetski dan zaštite životinja uručimo malu nagradu. Dok smo je pozvali, pas je već bio nestao./

Druga priča koja mi je baš dodirnula je o starom psu na lancu, koji je zahvaljujući saosećajnom čoveku umro malo srećniji. Celog svog života mali mešanac je bio vezan zardalim lancem i čak kad je bio na samrti, visio je na lancu . Tek nakon mnogih molbi jednog poznanika, vlasnik je konačno oslobodio polumrtvog psa. On se dovukao do slame koja je bila blizu i umro – slobodan!

Još jedan pas koji je pre bio vezan i koji se kod nas oporavio. Došao je u azil sa lancem uraslim u vrat i potpuno neuhranjen.

Mogla bih dugo da nabrajam tužne sudbine životinja. Medjutim, neću da Vas, dragi prijatelji životinja, više opterećujem, već ću Vam ispričati posebnu božićnu priču:

U poljopriverdnoj školi u Zrenjaninu držale su se različite životinja iz obrazovnih razloga. Kravama i ovcama je dobro, držanje svinja je obično, ali kokoške vegetiraju i užasnim uslovima takozvanog „držanja u kavezima“. Odgovorni su u razgovoru odmah pristali da ovo promene u slobodno držanje na podu. Da, ako sve budi išlo kako treba u proleće će čak biti i otvoreno dvorište za kokoške! 15. novembra je konačno došlo do toga. Oslobodili smo 150 kokošaka iz njihovih prljavih kaveza. Bio je to za mene potresan događaj kao i oslobadjanje medveda Miše prošle godine.

Prazni kavezi. 4-5 kokoške su vegetirale zbijene u jednom odeljku.

Kokoške neposredno posle oslobađanja.

Sada kokoškama stoji na raspolaganju veliki prostor sa debelo nasutom čistom slamom i čitav red drvenih kućica. Držanje na otvorenom nažalost trenutno nije izvodljivo. Nakon njihovog oslobađanja išle su kokoške odmah u za to predviđena gnezda i izlegle su – verovatno iz čistog uzbuđenja – prva jaja “na slobodi“. Medjutim, većina kokošaka je prvo trčala uzbuđeno u krug i sa čudjenjem gledala u novi svet. Za dve kokoške je naša pomoć došla prekasno. Jedna je tokom oslobađanja već ležala mrtva u kavezu, a druga je umrla nedugo posle toga.

Četiri srećne osloboditeljke kokošaka.

Najvažnije u ovoj akciji, koja nas praktično nije koštala ništa osim samo par sati rada, jeste to što se sve dogodilo u poljoprivednoj školi. Nadamo se da su učenici nešto iz toga naučili i da su shvatili da čak i kokoška ima pravo na pristojan život.

U vezi sa predavanjima o zaštiti životinja u našoj školi u Beškoj postojala je prepreka. Zbog konflikta između direktorke škole i školske uprave ova predavanja su nakratko bila uklonjena iz plana rada. Očigledno određenim ljudima smeta to što nam je direktorka odobrila prostor za predavanja o životinjama i prirodi.

Ipak nismo se dali tako lako pobediti. Odmah smo potražili pogodan prostor izvan škole i našli smo ga preko puta škole. Predavanja o zaštiti životinja se nastavljaju u Beškoj na radost i oduševljene dece .

Nastava zaštite životinja u Beškoj.

Trudimo se da sprovedemo edukaciju i u drugim školama. Pri tom nam ništa nije previše. Idemo sve do rumunske granice, na primer jednom nedeljno u selo Jaša Tomić. Isto tako nudimo u Zrenjaninu, Novom Sadu i u drugim mestima u različitim školama predavanja o zaštiti životinja i ekologiji.

Sa osvrtom na prethodne godine tvrdim da se situacija životinja u našoj okolini u najmanju ruku poboljšala. Došlo je do promene razmišljanja i to će se pozitivno odraziti na životinje.

Prošle godine smo takođe mnogo radili. Nažalost uvek imamo isti problem: nemamo dosta novca za sve što želimo da radimo. S obzirom na to da mi nećemo da odustanemo od bitnih delatnosti izvan Đurđeva kao što je nastava zaštite životinja ili besplatna sterilizacija, primorani smo da broj pasa u azilu ograničimo i dalje na minimum. To nije lako.

Uprkos tome radujemo se uspehu koji smo postigli i gledamo pozitivno na budućnost. Zahvalna sam za svaku životinju, u čiji život smo uspeli da donesemo sreće i hvala Vama od sveg srca, zato što ste nam to svojom

podrškom omogućili. Želimo Vama i Vašim voljenima srećan Božić i sve najbolje za Novu godinu.

Krajem novembra 2008. u našem azilu u Đurđevu su živeli:

M. Bukner

- 132 psa
- 17 mačaka
- 26 konja i magarca
- 6 krava
- 8 svinja
- 7 koza
- 5 zečeva
- 2 pauna, kao i kokoške, patke i ostale ptice

Pored naših životinja, hranimo dnevno još oko 460 pasa i 190 mačaka.

Majka krava i telence iz Ravanice
Žele svima srećne praznike.

Da li ste znali?

Barak Obama bi najradije usvojio mešanca iz azila.

Novi predsednik Amerike je u prvom intervjuu posle njegovog izbora na pitanje o budućem psu rekao: S obzirom na to da je njegova ćerka Malia alergična na pseću dlaku, morala bi da bude neka hipo – alergena rasa. Najradije bi uzeo psa iz azila, ali većina pasa tamo su mešanci, kao i on.